

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/179/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201253
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Dzurdzík PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1019201253.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD. a členov senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a JUDr. Vlastimila Pavlikovského, v právnej veci žalobcu: AUTO ZEIT, s.r.o., so sídlom Rostovská 7097/22, 831 06 Bratislava IČO: 46 334 955, zastúpeného spoločnosťou: WEIS & Partners, s.r.o., AK so sídlom Ivánska cesta 30/B, 821 04 Bratislava IČO: 47 234 776, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica IČO: 42 499 500, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101715653/2019 zo dňa 12.07.2019 a rozhodnutia Daňového úradu Bratislava č. 100536018/2019/9104403/fog zo dňa 28.02.2019, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu zamietá.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. administratívne rozhodnutia

1. Žalovaný rozhodnutím č. 101715653/2019 zo dňa 12.07.2019 podľa § 74 ods. 5 Daňového poriadku potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 100536018/2019/9104403/Fog zo dňa 28.02.2019, ktorým správca dane podľa § 68 ods. 5 cit. zákona vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 39.025,99 € za zdaňovacie obdobie február 2018.

2. Žalovaný preskúmaval, či správca dane dodržal zákonné podmienky na určenie dane podľa pomôcok a podľa jeho záveru podmienky stanovené v § 48 Daňového poriadku boli splnené. Správca dane oprávnene pristúpil k určeniu dane podľa pomôcok. Platiteľ svojou nečinnosťou neumožnil správcovi dane vykonať daňovú kontrolu, čím bola naplnená zákonná podmienka uvedená v § 48 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku, ktorá oprávňuje určiť daň podľa pomôcok podľa obsahu predloženého administratívneho spisu nemôže súhlasiť s tvrdením o predčasnom vydaní protokolu o určení dane podľa pomôcok. Správca dane pred tým, ako pristúpil k určeniu dane podľa pomôcok vykonal množstvo úkonov voči platiteľovi, aby mal možnosť predložiť doklady k daňovej kontrole. Oznámenie o daňovej kontrole č. 100952678/2018 zaslané na sídlo platiteľa sa vrátilo neprevzaté dňa 21.05.2018, s poznámkou pošty adresát je neznámy, platiteľ nepredložil žiadne doklady.

3. Správca dane mal vedomosť, že konateľ platiteľa sa dňa 07.06.2018 dostavil k nemu v súvislosti s iným konaním, preto z vlastnej iniciatívy oboznámil konateľa Ing. Gulasa do zápisnice o ústnom pojednávaní č. 101122141/2018/9104403 dňa 07.06.2018, že oznámenie o daňovej kontrole č. 100952678/2018 za február 2018, zaslané na sídlo sa vrátilo s poznámkou adresát neznámy a odovzdal mu kópiu tohto oznámenia, podľa ktorého začala daňová kontrola dňa 06.06.2018. Ako vyplýva zo zápisnice,

Ing. Gulas sa zaviazal predložiť daňové a účtovné doklady k daňovej kontrole s tým, že termín ich predloženia oznámi správcovi dane elektronicky. Ing. Gulas sa so správcom dane neskontoval a doklady nepredložil. Správca dane zaslal na adresu sídla platiteľa výzvu na predloženie dokladov číslo 101207363/2018 zo dňa 21.06.2018, v ktorej vyzval na predloženie dokladov k daňovej kontrole za február 2018 do 8 dní od jej doručenia, ktorá sa vrátila s poznámkou pošty adresát neznámy, platiteľ sa so správcom dane neskontoval a doklady nepredložil. Správca dane zaslal na adresu sídla platiteľa opätovne výzvu na predloženie dokladov č. 101427307/2018 zo dňa 24.07.2018, v ktorej vyzval na predloženie dokladov k daňovej kontrole za február 2018 do 8 dní od jej prevzatia. Výzva sa vrátila s poznámkou pošty adresát neznámy, platiteľ sa so správcom dane neskontoval a doklady nepredložil.

4. Všetky zásielky zaslané na adresu sídla platiteľa sa vrátili s poznámkou pošty adresát neznámy a teda je zrejmé, že platiteľ na adrese sídla uvedenej v obchodnom registri nevykonáva podnikateľskú činnosť, nemá tam žiadne označené priestory, jeho sídlo je fiktívne. Správca dane zaslal výzvu na predloženie dokladov č. 101427307/2018 ako prílohu listu č. 101453086/2018/9104403 zo dňa 27.07.2018 aj na adresu konateľa platiteľa Ing. Štefana Gulasa, Hany Meličkovej 15/A, Bratislava, ktorá bola prevzatá dňa 18.08.2018, v určenej lehote doklady platiteľ správcovi dane k výkonu daňovej kontroly za február 2018 nepredložil, nekontaktoval správcu dane. Správca dane vykonal množstvo úkonov so snahou začať daňovú kontrolu, ale platiteľ začatie kontroly vedome ignoroval, konateľ platiteľa nemal záujem predložiť doklady ku kontrole, pritom minimálne 07.06.2018, keď mu správca dane odovzdal kópiu oznámenia o začatí kontroly, mal vedomosť o jej začatí, o tom, že je povinný predložiť všetky doklady za február 2018, bol oboznámený s právami a povinnosťami stanovenými v § 45 daňového poriadku. Znova bol platiteľ upozornený správcom dane na predloženie dokladov výzvou, ktorá bola zaslaná na adresu konateľa a aj prevzatá, ale so správcom dane sa konateľ aj napriek tomu neskontoval, a nespĺnil si svoju povinnosť spolupracovať so správcom dane a predložiť doklady. Až po neumožnení platiteľom vykonať daňovú kontrolu, ktorý bol absolútne nečinný a nespolupracoval, správca dane pristúpil k určeniu dane podľa pomôcok, ktoré začalo dňa 03.11.2018.

5. Správca dane nie je povinný zisťovať a hľadať doklady a dôkazy v prospech absolútne nečinného platiteľa tým, že vykonáva miestne zisťovania, vykonáva výsluchy svedkov atď. Správca dane pri daňovej kontrole preveruje doklady a skutočnosti tvrdené kontrolovaným platiteľom na predložených dokladoch, overuje vecné preukázanie údajov. Platiteľ nepredložil k daňovej kontrole napriek tomu, že konateľ mal vedomosť o jej začatí žiadne doklady, preto správca dane nemal dôvod zisťovať žiadne skutočnosti v jeho prospech. Platiteľ, ktorý si uplatňuje právo na odpočítanie dane, musí už pri podaní daňového priznania DPH byť schopný preukázať nielen dokladmi, ale aj vecne skutočnosti uvedené v daňovom priznaní. Dôkazná povinnosť preukázať všetky skutočnosti pri uplatnení dane je na platiteľovi, čo vyplýva z § 24 aj § 45 Daňového poriadku. Podľa § 48 ods. 3 Daňového poriadku správca dane je pri určení dane oprávnený použiť pomôcky, ktoré má k dispozícii, alebo ktoré si zaobstará bez súčinnosti s daňovým subjektom. Z uvedeného ustanovenia nevyplýva povinnosť správcu dane hľadať dôkazy v prospech platiteľa, ale správca dane je oprávnený určiť daň sám a použiť pomôcky, ktoré má k dispozícii, má o nich znalosť a v prípade zistenia platiteľom neuplatnených výhod, má na ne prihliadnuť. Správca dane v danom prípade mal k dispozícii podané daňové priznanie na DPH za február 2018 a nemal dôvod zvláštnej iniciatívy hľadať pomôcky a doklady v prospech nečinného platiteľa. Správca dane konal v zmysle § 48 ods. 3 Daňového poriadku. Správca dane nemal vedomosť pri určení dane podľa pomôcok o žiadnych okolnostiach, z ktorých by vyplývali pre platiteľa neuplatnené výhody podľa § 48 ods. 5 daňového poriadku, platiteľ žiadne nepredložil ani neuviedol a z obsahu predloženého spisu žiadne ani nevyplývajú.

6. Dňa 06.12.2018 bolo už určenie dane pomôckami ukončené podľa § 49 ods. 3 Daňového poriadku, pretože protokol o určení dane podľa pomôcok bol doručený dňa 30.11.2018. Pokiaľ by správca dane odmietol 06.12.2018 prevziať doklady od konateľa za február 2018, Ing. Gulas mal právo a možnosť ich podať do podateľne Daňového úradu Bratislava, čo Ing. Gulas neurobil, do podateľne nepodal 06.12.2018 žiadne doklady. Špekulácie splnomocneného zástupcu o tom, že mohol mať doklady 06.12.2018, nič nemenia na tom, že platiteľ si nespĺnil svoju povinnosť, Ing. Gulas vedome nespolupracoval so správcom dane a doklady k daňovej kontrole nepredložil, aj keď mal vedomosť o oznámení o vykonávaní daňovej kontroly. Z konania konateľa platiteľa nevyplýva hodnovernosť jeho tvrdení, práve naopak, vedomá nečinnosť a zavádzanie. Splnomocnený zástupca platiteľa neoprávnené, bezdôvodne a neúnosne útočí na správcu dane, ktorý si plnil svoje povinnosti a postupoval zákonným spôsobom. Žalovaný mal vedomosť o usmernení k postupu pri určovaní dane podľa pomôcok v znení

dodatku č. 1 zo dňa 13.02.2013 a dodatku č. 2 zo dňa 28.06.2013, toto bolo v roku 2016 zrušené a nahradené novým usmernením. Uvedené usmernenie bolo svojim obsahom určené pre daňové úrady a Odbor boja proti podvodom FR SR, nie pre verejnosť, čo je aj splnomocnený zástupca, preto zdroj jeho informácií nie je legálny a oficiálny. Predložené doklady vo vyrubovacom nemajú vplyv na výsledok určenia dane pomôckami, pretože to bolo už ukončené. Pri určení dane pomôckami sa nevykonáva dokazovanie. Predložené doklady sú listiny, ktoré formálne obsahujú údaje, ale samotné nepreukazujú obsahovo uvedené skutočnosti. Tvrdenia uvedené na dokladoch sa overujú až šetreniami a dokazovaním.

7. Podľa § 48 ods. 4 Daňového poriadku správca dane nie je povinný prihliadnuť ani na doklady, ktoré sú predložené až v priebehu určenia dane pomôckami. Zákon dáva správcovi dane možnosť, oprávnenie, nie povinnosť ich využiť ako pomôcky. Platiteľ v priebehu určenia dane nepredložil správcovi dane žiadne doklady, vedome s ním nespocoľpracoval. Podľa § 49 ods. 2 Daňového poriadku bol platiteľ oprávnený sa vyjadriť iba k dodržaniu zákonných podmienok na použitie spôsobu určenia dane pomôckami a k dodržaniu postupu podľa § 48 ods. 5, určenie dane pomôckami je určitý druh sankcie za nespocoľpracu, ignorovanie zákonných povinností kontrolovaného platiteľa a neumožnenie vykonať daňovú kontrolu správcovi dane. Predmetné rozsudky nepojednávajú o rovnakej skutkovej podstate s platiteľom. Tvrdenia splnomocneného zástupcu platiteľa sú jeho subjektívnym názorom. Platiteľovi neboli daňovými orgánmi upreté jeho práva, ako sa snaží navodiť svojim účelovým vyjadrením splnomocnený zástupca. Platiteľ svoje práva vedome nevyužil, nesplnil si svoju zákonnú povinnosť spocoľpracovať so správcom dane, predložiť doklady, umožniť vykonať daňovú kontrolu a preukázať skutočnosti tvrdené v podanom daňovom priznaní tak, aby uniesol svoje dôkazné bremeno. Správca dane postupoval v zmysle zásad správy daní uvedených v § 3 Daňového poriadku. Pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej na vyrubenie alebo vybratie dane. Právom aj povinnosťou daňových subjektov a iných osôb podľa § 3 ods. 8 Daňového poriadku je pri správe daní úzko spocoľpracovať so správcom dane.

8. V obdobnej veci určenia dane podľa pomôcok žalovaný poukazoval na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžfk/41/2017 zo 06.02.2018, ktorý uvádzal: „Kasačný súd dodáva, že určenie dane podľa pomôcok predstavuje náhradný spôsob určenia daňovej povinnosti. Podľa § 48 ods. 1 písm. c) daňového poriadku správca dane k nemu pristúpi v prípade, ak daňový subjekt neumožní vykonať daňovú kontrolu. Táto forma určenia daňovej povinnosti preto nepredpokladá výkon ďalšieho dokazovania, ale je obmedzená iba na zhodnotenie podkladov, ktoré správca dane má k dispozícii, resp. ktoré si sám zaobstará. Preto úloha žalovaného, ako odvolacieho orgánu, bola v tomto prípade obmedzená iba na skúmanie dodržania zákonných podmienok na použitie tohto spôsobu určenia dane. Najvyšší súd SR dáva do pozornosti, že daňové úrady a Finančné riaditeľstvo SR chránia fíškálne záujmy štátu. Ich úlohou je vykonávať dozor, aby si daňové subjekty splnili v súlade s hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Je povinnosťou daňového subjektu preukázať, že všetky skutočnosti, t.j. rozhodné údaje, ktoré majú vplyv na správne určenie dane, to platí aj pre údaje uvedené v daňovom priznaní, sú úplné a správne. Ak si daňový subjekt nesplní svoju dôkaznú povinnosť pri určení výšky dane, daň určí správca dane podľa pomôcok. Na doplnenie kasačný súd uvádza, že pri určovaní dane podľa pomôcok nedochádza k preverovaniu alebo zisťovaniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, ale k samotnému určeniu dane podľa pomôcok. Takýto postup je dôsledkom nesplnenia si povinnosti daňovníka v zákonom určenom rozsahu a zákonom určených lehotách. Správca dane nie je povinný o pomôckach, ktoré má k dispozícii, informovať daňový subjekt, určuje daň podľa pomôcok ako dôsledok nečinnosti a nespocoľpráce samotného daňového subjektu, bez súčinnosti daňového subjektu“.

II. žaloba a námietky

9. Žalobca vo svojej žalobe namietal, že správca dane vydal protokol o určení dane podľa pomôcok predčasne, pretože nevykonal pred jeho vydaním absolútne žiadne úkony, ktoré by viedli k správne vyrubeniu resp. určeniu dane, a ani si nezaobstaral pomôcky, ktoré si môže správca dane zaobstaráť aj bez súčinnosti daňového subjektu (viď § 48 ods. 3 Daňového poriadku). Správca dane mal z dôvodu čo najúplnejšieho zistenia skutkového stavu najmä vypočítať obchodných partnerov daňového subjektu, resp., vykonať u nich miestne zisťovania, nahliadnuť do ich daňových spisov (ktoré podľa našich informácií miestne príslušný správca dane aj vedie), vyžiadať si od nich relevantné doklady, vykonať výsluchy príslušných osôb, vyžiadať si potvrdenia o platbách od príslušných peňažných ústavov a pod. Mohol pritom vychádzať z informácií uvedených v daňovom priznaní, resp. kontrolnom výkaze (aj čo

sa týka identifikácie obchodných partnerov žalobcu). Demonštratívny výpočet pomôcok, ktoré si má správca dane zaobstarat' pri určovaní dane podľa pomôcok a to aj bez súčinnosti s daňovým subjektom, je uvedený v § 48 ods. 3 Daňového poriadku. Aj keď poukazované ustanovenie pojednáva o oprávnení správcu dane obstarat' si takéto pomôcky, tak v spojitosti so základnými zásadami správy daní (viď § 3 Daňového poriadku) je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že správca dane má zároveň aj povinnosť zaobstarat' si takéto pomôcky, ak je to možné. Základné zásady správy daní platia na všetkých úsekoch činnosti správcu dane i žalovaného FR SR, nielen v daňovom konaní, ale i počas daňovej kontroly, počas určovania dane podľa pomôcok a pod.

10. Správca dane musí najmä zaručiť a má dbať na to, aby bol skutkový stav zistený čo najspoľahlivejšie a najúplnejšie. Správca dane však v predmetnom prípade nevyvinul žiadnu aktivitu na zistenie reálneho skutkového stavu, nepokúsil sa zaobstarat' si žiadne pomôcky na určenie dane, hoci si ich zaobstarat' mal a mohol. Správca dane tak nepostupoval v súlade s daňovým poriadkom, čo týmto žalobca namietal. Žalobca totiž v odvolaní namietal, že správca dane nepoužil žiadny z prostriedkov uvedených v § 48 ods. 3 Daňového poriadku, najmä že nenahliadol do daňových priznaní iných daňových subjektov, s ktorými žalobca v danom období obchodoval, nenazrel do ich daňových spisov, nevykonal žiadne výsluchy svedkov, nevyžiadal si výpisy z bánk o prevodoch a pod. Námietka žalobcu teda smerovala voči takýmto úkonom správcu dane, a nie voči úkonom správcu dane voči samotnému žalobcovi ako daňovému subjektu (posielanie pošty správcom dane žalobcovi). Žalovaný pritom namiesto vyjadrenia sa k tomu, prečo správca dane nevykonal žiadny z úkonov v zmysle § 48 ods. 3 Daňového poriadku, teda prečo sa správca dane nepokúsil zaobstarat' si pomôcky a nevyvinul žiadnu aktivitu na zistenie reálneho skutkového stavu, alibisticky uviedol iba to, že sa jedná o subjektívny názor žalobcu, že uvedené správca dane neučinil. Tvrdenie žalovaného, že správca dane v protiklade s pasivitou žalobcu vyvinul enormnú aktivitu na zistenie reálneho skutkového stavu (str. 7 napadnutého rozhodnutia), sa nezakladá na pravde. Správca dane nielenže nevyvinul enormnú aktivitu, ale nevyvinul absolútne žiadnu aktivitu za účelom zistenia reálneho skutkového stavu, nevyužil ale ani sa nepokúsil využiť žiadnu z pomôcok v zmysle už vyššie poukazovaného § 48 ods. 3 daňového poriadku. Tým správca dane minimálne nekonal v súlade so základnými zásadami správy daní (§ 3 Daňového poriadku), ani v súlade s § 24 ods. 2 Daňového poriadku, a ani v súlade s Rozsudkom najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžf/7,8,9/2014 zo dňa 26.11.2014.

11. Správca dane nevykonal žiadne z pomôcok uvedených v § 48 ods. 3 Daňového poriadku, ani sa o to nepokúsil, a že nevyužitie takýchto pomôcok ani neodôvodnil. Uvedený namietaný skutkový stav (riadne nevyužitie pomôcok) sa pritom zhoduje so skutkovým stavom v poukazovanom rozsudku. Poukazovaný rozsudok je (v citovanej časti) navyše vzhľadom na jeho charakter všeobecne aplikovateľný. Z uvedených dôvodov sú tak aj v prípade žalobcu prvostupňové i druhostupňové administratívne rozhodnutia nepreskúmateľné a nepresvedčivé. Ani skutočnosť, kedy daňový subjekt nepredloží doklady (ktoré žalobca mimochodom predložil v rámci prerokovania protokolu), nezakladá právo resp. neodôvodňuje postup a postoj správcu dane/žalovaného spočívajúci v tom, že „nemajú dôvod zisťovať žiadne skutočnosti v prospech daňového subjektu“. Takýto „dôvod“ resp. povinnosť správcu dane i žalovaného zisťovať skutočnosti v prospech žalovaného (ale i v neprospech - vôbec zisťovať akékoľvek skutočnosti rozhodné pre správne určenie dane) je vyjadrený v zákonných ustanoveniach, konkrétne v § 3 Daňového poriadku - základné zásady správy daní, ako aj v § 24 ods. 2 Daňového poriadku (citované vyššie v texte), a takúto požiadavku vyjadruje napr. aj vyššie poukazovaný rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžf/7,8,9/2014 zo dňa 26.11.2014. Aj v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR je vyjadrená požiadavka, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Vyššie citované vyjadrenia žalovaného sú tak v rozpore so zákonom i s judikatúrou najvyšších súdnych autorít.

12. Žalobca so správcom dane spolupracoval, a predložil aj doklady, hoci až pri prerokovaní protokolu, ktoré však správca dane odmietol uznať, odmietol sa nimi vôbec zaoberať, čo paradoxne nekorešponduje s vyjadreniami žalovaného, že správca dane vyvinul „enormnú aktivitu“ na zistenie reálneho skutkového stavu. Ako mohol vyvinúť takúto enormnú aktivitu, keď sa odmietol zaoberať čo i len predloženými dokumentmi? Žalovaný si zjavne zamieňa aktivitu vyvinutú smerom k obstaraniu si pomôcok na určenie dane a aktivitu vyvinutú smerom ku komunikácii s daňovým subjektom. Nejedná sa však o tie isté pojmy. Žalovaný resp. správca dane žiadnu aktivitu smerom k obstaraniu si pomôcok na určenie dane nevyvinul. Pritom podľa § 3 ods. 2 Daňového poriadku je správca dane povinný o. i. použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu určenie a vyrubenie dane. Ďalej namietal, že v danom prípade nebola splnená uvedená podmienka na začatie určovania dane podľa pomôcok, pretože žalobca nebránil správcovi dane vo výkone daňovej kontroly. V úvode kontroly síce došlo k

nezrovnalostiam v súvislosti s doručovaním zásielok od správcu dane, avšak odkedy žalobca oznámil správcovi dane adresu na doručovanie, tak zásielky sa nevracali správcovi dane naspäť - okrem jedného prípadu, kedy zrejme pochybila pošta, pretože na adrese Hany Meličkovej 15/A, 841 05 Bratislava, si konateľ žalobcu Ing. Gulas poštu preberal a nachádzal sa tam (o čom mal správca dane vedomosť aj z iných daňových kontrol), takže je zvláštne, že sa zásielka vrátila správcovi dane s poznámkou „adresát je neznámy“ (jednalo sa o Rozhodnutie o uložení pokuty č. 101775592/2018 zo dňa 11.09.2018). Ak by si Ing. Gulas zásielku úmyselne neprebral, tak by sa správcovi dane vrátila s poznámkou, že adresát si zásielku neprevzal v úložnej lehote, ale nie s poznámkou „adresát je neznámy“. Napriek tomu však správca dane začal určovanie dane podľa pomôcok, o čom zaslal žalobcovi oznámenie.

13. O tom, že žalobca sa správcovi dane nevyhýba, svedčí aj tvrdenie samotného správcu dane, že dňa 07.06.2018 sa Ing. Gulas dostavil k správcovi dane (k tej istej vybavujúcej kontrolórke p. Foglsingerovej) za účelom poskytnutia svedeckej výpovede a predloženia dokladov žalobcu za iné ako žalované zdaňovacie obdobie - za október 2017, z ktorého úkonu bola spísaná zápisnica č. 101122141/2018/9104403. Pri tejto príležitosti p. Foglsingerová oboznámila Ing. Gulasa s tým, že bola začatá daňová kontrola za žalované zdaňovacie obdobie február 2018 a odovzdala mu kópiu oznámenia o začatí kontroly. Ak by sa Ing. Gulas (konateľ žalobcu) správcovi dane vyhýbal a nespolupracoval by, tak by sa nedostavil na daňový úrad dňa 07.06.2018 v rámci inej daňovej kontroly. Tiež skutočnosť, že žalobca predložil požadované doklady pri prerokovaní pripomienok k protokolu, svedčí o tom, že žalobca je spolupracujúci subjekt, ktorý sa správcovi dane úmyselne nevyhýba. Aj vyššie uvedené skutočnosti tak svedčia o tom, že správca dane začal určovanie dane podľa pomôcok predčasne a najmä neoprávnene, pretože nebola naplnená podmienka podľa § 48 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku - neumožnenie vykonania daňovej kontroly daňovým subjektom.

14. Žalobca predložil správcovi dane požadované doklady síce až v rámci prerokovania pripomienok k protokolu o určení dane podľa pomôcok, avšak žalobca vychádzal zo svojich poznatkov z daňových kontrol (kedy je možné predložiť doklady a dôkazy v rámci prerokovania protokolu z kontroly), a vychádzal aj a v dobrej viere sa spoľahol tiež na Usmernenie k postupu správcu dane pri určovaní dane podľa pomôcok v znení dodatku č. 1 zo dňa 13.02.2013 a dodatku č. 2 zo dňa 28.06.2013 vydané samotným žalovaným - Finančným riaditeľstvom SR (ďalej aj ako „Usmernenie“), na ktoré žalobca poukazoval už v rámci vyrubovacieho konania i v rámci odvolania. Vo vyjadrení k protokolu i v odvolaní žalobca citoval z Usmernenia: „Aj keď ustanovenie § 48 ods. 5 Daňového poriadku sa týka povinnosti správcu dane prihliadnuť na zistené okolnosti, z ktorých vyplývajú výhody pre daňový subjekt „pri určení dane podľa pomôcok“, ak by skutočnosti, ktoré daňový subjekt predložil v rámci pripomienok k protokolu zakladali také okolnosti, z ktorých by vyplývali výhody pre daňový subjekt, správca dane by tieto okolnosti mal zohľadniť aj vo vyrubovacom konaní, hoci mu pred dorúčením protokolu o určení dane podľa pomôcok neboli známe.“ Správca dane tak na predložené doklady mal prihliadnuť, čo však neurobil. Žalovaný sa však v napadnutom rozhodnutí vôbec nevyjadril k tomu podstatnému, teda k žalobcom citovanému obsahu Usmernenia a nevyjadril sa k tomu, prečo nepostupoval v súlade s daným Usmernením, ale postupoval v priamom rozpore s ním. Žalovaný uvádzal iba to, že poukazované Usmernenie bolo zrušené a v r. 2016 bolo nahradené novým usmernením. Neuvádza však už, že či aj nové usmernenie vydané v r. 2016 obsahuje rovnaký postoj k novým skutočnostiam prezentovaným až v rámci pripomienok k protokolu o určení dane podľa pomôcok, alebo nie.

III. argumenty žalovaného

15. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že nesúhlasí s tvrdením v žalobe, že protokol o určení dane podľa pomôcok bol správcovi dane vydaný predčasne. Správca dane zaslal oznámenie o daňovej kontrole č. 100952678/2018 na sídlo žalobcu, v ktorom oznámil, že dňa 06.06.2018 začne daňová kontrola DPH za február 2018. Zásielka sa vrátila neprevzatá, s poznámkou pošty adresát neznámy, doklady neboli predložené. Pri spísaní zápisnice o ústnom pojednávaní č. 101122141/2018/9104403 dňa 07.06.2018 za iné zdaňovacie obdobie, bol konateľ žalobcu Ing. Štefan Gulas oboznámený s tým, že oznámenie o daňovej kontrole č. 100952678/2018 za február 2018 bolo zaslané na sídlo a vrátilo sa s poznámkou adresát neznámy, kópia oznámenia o daňovej kontrole číslo 100952678/2018 bola odovzdaná Ing. Gulasovi. Žalobca doklady ku kontrole nepredložil ani nekontaktoval správcu dane. Správca dane zaslal na adresu sídla žalobcu výzvu na predloženie dokladov číslo 101207363/2018 zo dňa 21.06.2018, v ktorej vyzval na predloženie dokladov k daňovej kontrole za február 2018 do 8 dní od jej doručenia. Výzva sa vrátila s poznámkou pošty adresát

neznámy, doklady neboli predložené. Správca dane zaslal na adresu sídla žalobcu opätovne výzvu na predloženie dokladov číslo 101427307/2018 zo dňa 24.07.2018, ktorá sa vrátila s poznámkou pošty adresát neznámy, doklady neboli predložené.

16. Správca dane zaslal opätovnú výzvu na predloženie dokladov č. 101427307/2018 aj ako prílohu listu č. 101453086/2018/9104403 zo dňa 27.07.2018 na adresu konateľa žalobcu Ing. Štefana Gulasa, Hany Meličkovej 15/A, 841 05 Bratislava. Písomnosť bola prevzatá dňa 18.08.2018, v určenej lehote doklady žalobca správcovi dane k výkonu daňovej kontroly za február 2018 nepredložil, o čom bol spísaný úradný záznam č. 101737699/2018 dňa 06.09.2018. Žalobca mal z uvedených písomností jednoznačnú vedomosť o vykonávaní daňovej kontroly za február 2018 a napriek tomu nekontaktoval správcu dane, nepredložil doklady, bol nečinný. Správca dane doručoval oznámenie o začatí daňovej kontroly aj výzvy na sídlo žalobcu podľa § 30 ods. 5 Daňového poriadku. Až dňa 22.08.2018 žalobca elektronicky doručil podanie, v ktorom oznámil adresu na doručovanie písomností, ktorým je adresa trvalého pobytu konateľa žalobcu. Správca dane vo výzvach poukazoval na povinnosti žalobcu uvedené v § 45 ods. 2 daňového poriadku. Žalobca si vedome nespĺnil svoju povinnosť predložiť doklady ku kontrole, (neumožnil vykonanie daňovej kontroly, nespolupracoval so správcom dane), ktorú mu ukladá daňový poriadok. Na základe toho správca dane oprávnené pristúpil k určaniu dane podľa pomôcok v zmysle § 48 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku. Správca dane aj vo výzvach na predloženie dokladov upozorňoval, že pokiaľ žalobca neumožní vykonať daňovú kontrolu, nepredloží doklady, správca dane určí daň podľa pomôcok. Pretože žalobca bol nesúčinný, nepredložil v priebehu daňovej kontroly žiadne doklady, neumožnil vykonať daňovú kontrolu podľa § 46 ods. 2 Daňového poriadku, správca dane vydal oznámenie o určovaní dane podľa pomôcok č. 102007449/2018 dňa 09.10.2018, v ktorom určil deň začatia určovania dane podľa pomôcok nasledujúci deň po dni doručenia oznámenia, pretože nastali skutočnosti uvedené v § 48 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku. Oznámenie bolo prevzaté dňa 02.11.2018 a určenie dane podľa pomôcok začalo dňa 03.11.2018.

17. Ani v procese určovania dane podľa pomôcok žalobca nepredložil správcovi dane žiadne doklady, písomnosti ani dokumenty, ktoré by správca dane mohol použiť ako pomôcky. Protokol o určení dane podľa pomôcok č. 102212355/2018 zo dňa 09.11.2018 bol s výzvou na vyjadrenie sa k protokolu o určení dane podľa pomôcok č. 102212477/2018 prevzatý dňa 30.11.2018 a tento deň bolo podľa § 49 ods. 3 zákona Daňového poriadku ukončené určenie dane podľa pomôcok za február 2018. Správca dane nie je povinný z vlastnej iniciatívy vyhľadávať za žalobcu dôkazy v jeho prospech a preberať za nespolupracujúci subjekt dôkaznú povinnosť. Dôkazná povinnosť preukázať všetky skutočnosti je na žalobcovi, ktorý si ako platiteľ dane uplatnil právo na odpočítanie dane čo vyplýva z § 45 a § 24 Daňového poriadku. Správca dane použil ako pomôcku doklady, ktoré mal k dispozícii a tým bolo daňové priznanie DPH žalobcu za február 2018, žiadne iné doklady nemal k dispozícii. Žalobca si ako platiteľ DPH uplatnil v daňovom priznaní za február 2018 DPH vo výške 39.025,99 €. Bolo jeho zákonnou povinnosťou spolupracovať so správcom dane a predložiť doklady k daňovej kontrole a preukázať, že si uplatnil právo na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 1 a 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov oprávnené. Daňový subjekt musí byť už pri podaní daňového priznania DPH schopný preukázať vecnými dôkazmi uvedené údaje. Ustanovenie § 48 ods. 3 Daňového poriadku oprávňuje správcu dane použiť pomôcky, ktoré má, alebo si zaobstará, ale nie je povinný vyhľadávať pomôcky za nesúčinný kontrovaný daňový subjekt. Iniciatíva musí byť na subjekte. Správca dane použije dôkazy, ktoré má k dispozícii v danom čase. Správca dane konal pri začatí daňovej kontroly v súlade s § 3 ods. 1, 2 a 3 Daňového poriadku. Nesúčinný bol žalobca.

18. Najvyšší súd SR v rozsudku č. 8Sžf/5/2015 uviedol, že v dôsledku nepredloženia daňových dokladov v stanovenej lehote, t. j. do ukončenia daňovej kontroly správca dane pristúpil k určaniu dane podľa pomôcok. Daňové úrady a Finančné riaditeľstvo SR chránia fiškálne záujmy štátu. Ich úlohou je vykonávať dozor, aby si daňové subjekty splnili v súlade s hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Je povinnosťou daňového subjektu preukázať skutočnosti, t. j. rozhodné údaje, ktoré majú vplyv na správne určenie dane, to platí aj pre údaje uvedené v daňovom priznaní, či sú úplné a správne. Ak daňový subjekt nespĺni svoju dôkaznú povinnosť pri určení výšky dane, určí daň správca dane podľa pomôcok. Pri určovaní dane podľa pomôcok nedochádza k preverovaniu alebo zisťovaniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, ale k samotnému určaniu dane podľa pomôcok. Takýto postup je dôsledkom nespĺnenia povinností daňovníka v zákonom určenom rozsahu a zákonom určených lehotách, správca dane nie je povinný o pomôckach, ktoré má k dispozícii, informovať daňový subjekt, určuje daň bez súčinnosti daňového subjektu. Vo veci dôkazného bremena žalobcu žalovaný

poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 18/2018-18, v ktorom ústavný súd uviedol, že už v uznesení sp. zn. III. ÚS 78/2011 z 23. februára 2011 konštatoval, že „Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte- žalobcovi (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 49 ods. 2, § 51 zákona o DPH). Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty) a ktorý aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený.“

19. Správca dane nezačal určenie dane podľa pomôcok predčasne, ale až po vyčerpaní zákonných možností, z dôvodu nespolupráce zo strany žalobcu. Správca dane konal, žiadal od žalobcu predloženie dokladov, ale práve on bol absolútne nečinný, aj keď mal vedomosť o začatí daňovej kontroly. Nie je povinnosťou správcu dane zisťovať a hľadať za nečinný daňový subjekt dôkazy v jeho prospech. Určovanie dane podľa pomôcok je postup, ktorý správca dane môže uplatniť v dôsledku neplnenia, resp. nesplnenia povinnosti daňovým subjektom. Ak nie je možné stanoviť základ dane a výšku dane v súčinnosti s daňovým subjektom, správca dane základ dane môže zistiť a určiť sám na základe pomôcok, ktoré má k dispozícii. Nie je svojvoľou, že správca dane nevyhľadával dôkazy v prospech žalobcu. Svojvoľne a nezákonne konal žalobca, ktorý vedome ignoroval správcu dane, neplnil si svoje povinnosti, nemal záujem na predložení dokladov a vykonaní daňovej kontroly. Nie správca dane, ale žalobca konal v rozpore so zákonom a judikatúrou, keď vedome nespolupracoval so správcou dane, nepredložil doklady ku kontrole. Tvrdenie o spolupráci žalobcu z obsahu spisu nevyplýva. Práve z dôvodu, že bol žalobca pasívny, prešiel správca dane na určenie dane podľa pomôcok. To, že sa konateľ žalobcu dostavil k správcovi dane v inej veci, nie je dôkazom, že spolupracoval so správcou dane. Napriek tomu, že minimálne od 07.06.2018 vedel konateľ žalobcu o začatí daňovej kontroly, aj napriek prevzatej výzve 18.08.2018 doklady nepredložil do 09.10.2018, kedy správca dane vydal oznámenie o určovaní dane podľa pomôcok č. 102007449/2018. Aj keď žalobca prevzal zásielku, nekontaktoval správcu dane a nepredložil doklady ku kontrole, takže nie, že nebránil správcovi dane vo výkone kontroly, ale žalobca neumožnil svojou nečinnosťou výkon kontroly.

20. Správca dane vykonával voči žalobcovi úkony v zmysle ustanovení daňového poriadku, z ktorých žalobca mal vedomosť čo správca dane požaduje a za akým účelom. Daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Je na správcovi dane, aké dôkazy vykoná, či doplní dokazovanie. Dôkazné bremeno zaťažuje predovšetkým žalobcu. Záujem na riadnom vykonaní a ukončení daňovej kontroly musí mať predovšetkým žalobca. Správca dane nie je povinný neustále vyzývať a žiadať žalobcu o predloženie dokladov a preukázanie skutočností uvedených v daňovom priznaní, keď je pasívny a vykonávať šetrenia na obstaranie dôkazov v jeho prospech. Tvrdeniami v žalobe je neoprávnené prenášané dôkazné bremeno na daňové orgány. Pokiaľ by mal správca dane vykonávať šetrenia za účelom obstarania dôkazov v prospech nesúčinného subjektu, tak by proces daňovej kontroly stratil svoje opodstatnenie. Tvrdenie, že žalobca pri nepredložení dokladov ku kontrole vychádzal zo svojich poznatkov z daňových kontrol, kedy je možné predložiť doklady a dôkazy v rámci prerokovania protokolu z kontroly, len potvrdzuje vedomú nespoluprácu žalobcu so správcou dane a nepredloženie dokladov k daňovej kontrole, ani ku kontrole určenia dane pomôckami. Pri prerokovaní protokolov z daňových kontrol je podľa § 46 ods. 8 kontrolovaný daňový subjekt oprávnený vyjadriť sa k zisteniam uvedeným v protokole a označiť dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, ktoré nemohol predložiť v priebehu daňovej kontroly. Žalobca by aj v prípade riadnej daňovej kontroly bol oprávnený predložiť vo vyrubovacom konaní iba dôkazy, ktoré nemohol predložiť v priebehu kontroly.

21. Žalobca mal z dôvodu jeho nesúčinnosti vykonanú kontrolu určením dane pomôckami, o čom mal vedomosť z oznámenia o určení dane pomôckami, ktoré prevzal dňa 02.11.2018, preto sa nemôže odvolávať na svoje poznatky z daňových kontrol. Žalobca sa nemôže vyhovárať na dobrú vieru, ani na usmernenie k postupu pri určovaní dane podľa pomôcok v znení dodatku č. 1 zo dňa 13.02.2013 a dodatku č. 2 zo dňa 28.06.2013, ktoré bolo v roku 2016 zrušené a nahradené novým usmernením. Usmernenie bolo svojim obsahom určené pre daňové úrady a Odbor boja proti podvodom FR SR, nie pre verejnosť, preto zdroj jeho informácií nie je legálny a oficiálny. Uvedené informácie nie sú irelevantné k predmetnému súdному konaniu. Usmernenie nie je právny predpis. Žalovaný predložil

usmernenie súdu na jeho požiadanie. Podľa názoru žalovaného správcu dane nekonal v protiklade s usmernením. Správca dane postupoval v zmysle zákona a zaslal protokol o určení dane pomôckami s výzvou žalobcovi, v ktorej bol poučený, že podľa § 49 ods. 2 Daňového poriadku daňový subjekt je oprávnený písomne sa vyjadriť len k dodržaniu zákonných podmienok na použitie tohto spôsobu určenia dane a k dodržaniu postupu podľa § 48 ods. 5 najneskôr do 15 pracovných dní odo dňa doručenia výzvy správcu dane na vyjadrenie sa k protokolu o určení dane podľa pomôcok. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

22. Žalovaný sa vyjadril k predloženým dokladom vo vyrubovacom konaní, že nemajú vplyv na výsledok určenia dane pomôckami, pretože to bolo už ukončené. Predložené doklady nezakladajú okolnosti, z ktorých vyplývajú výhody pre žalobcu. Doklady sú listiny, ktoré formálne obsahujú údaje, ale samotné nepreukazujú obsahovo uvedené skutočnosti. Tvrdenia uvedené na dokladoch sa overujú až šetreniami a dokazovaním. To, že žalobca predložil doklady správcovi dane až po ukončení určenia dane podľa pomôcok, nemožno chápať ako jeho aktívnu spoluprácu so správcom dane a splnenie dôkaznej povinnosti. Samotné doklady predložené žalobcom k prerokovaniu pripomienok k protokolu osvedčujú formálne skutočnosti. Na splnenie dôkaznej povinnosti je potrebné preukázať deklarované zdaniteľné obchody uvedené v daňovom priznaní aj vecne zo strany žalobcu. Námietka o zaujatosti žalovaného nie je pravdivá. Žalovaný vychádzal z podaného odvolania, ktorého námietky sú totožné so žalobou. Právny zástupca neustále vytýkal a vytýka správcovi dane ako nebol aktívny a nevykonával a nehladal dôkazy v prospech žalobcu a začal určenie dane pomôckami predčasne. Žalobcu, ktorý bol vedome dlhú dobu nečinný a nesúčinný so správcom dane, nekontaktoval správcu dane, nepredložil doklady ani na opakované výzvy právny zástupca, považuje za spolupracujúci subjekt, ktorý sa správcovi dane úmyselne nevyhýba. Rozhodnutia správcu dane aj žalovaného sú zákonné a odôvodnené. Žalovaný sa vecou náležite zaoberal a rozhodol na základe dokladov a dôkazov, ktoré boli obsahom predloženého administratívneho spisu.

23. Žalobca bol nesúčinný so správcom dane vedome a jeho konanie, že predložil doklady až s pripomienkami k protokolu o určení dane podľa pomôcok svedčí skôr o špekulatívnom konaní, počkať aké úkony správcu dane vykoná, čo zistí a aký bude výsledok. Po doručení protokolu o určení dane pomôckami zistil, že správca dane určil rozdiel dane, tak predložil doklady. Žalovaný súhlasí, že úlohou správneho orgánu nie je len ochrana záujmov štátu, ale má zachovávať aj práva a právom chránené záujmy daňových subjektov, s ktorými má pri správe daní postupovať v úzkej súčinnosti. Správca dane konal v duchu uvedeného, zaslal žalobcovi oznámenie o daňovej kontrole, ktoré sa vrátilo s poznámkou adresát neznámy, čo je znakom, že skutočne sa jedná o fiktívne sídlo a žalobca ho nemá označené obchodným menom, nevykonáva tam ekonomickú činnosť, obchodné jednanie, nepreberú poštu. Týmto konštatovaním žalovaný neprekročil medze správnej úvahy, ale ide o zistený fakt. Žalobca svoje sídlo neoznačil ani po oznámení správcu dane 07.06.2018, že sa písomnosti vracajú s poznámkou pošty adresát neznámy. Jeho sídlo je tak zrejme skutočne fiktívne. ESD v rozsudku C-73/06 Planzer uviedol, že fiktívne usadenie, akým je usadenie, ktoré charakterizuje spoločnosť typu poštovej schránky, či nárazníka, nie je možné kvalifikovať ako sídlo hospodárskej činnosti v zmysle článku 1 ods. 1 trinástej smernice.

24. Žalobca nahlásil správcovi dane kontaktnú adresu až 22.08.2018, ktorá je bydliskom konateľa žalobcu. Daňový subjekt má oznamovaciu povinnosť oznamovať skutočnosti alebo ich zmeny, teda aj kontaktnú adresu na ktorej preberá zásielky, kde vykonáva ekonomickú činnosť deklarovánú v daňových priznaniach. Na akej adrese žalobca vykonáva ekonomickú činnosť deklarovánú v daňových priznaniach nie je známe. Podľa údajov v informačnom systéme FR SR nemá nahlásenú inú adresu, ani prevádzku. Pretože žalobca nespocoval a nepredložil žiadne doklady ku kontrole prešiel správca dane na určenie dane pomôckami. Pri určení dane podľa pomôcok sa už neuplatňuje zásada súčinnosti uvedená v § 3 ods. 2 daňového poriadku, ako uviedol Najvyšší súd SR v rozsudku č. 4Sžfk/31/2019 zo dňa 05.05.2020. Žalobca mal možnosť predložiť doklady aj v priebehu určenia dane podľa pomôcok a správca dane ich mohol podľa § 48 ods. 4 Daňového poriadku využiť ako pomôcky. Žalobca žiadne doklady nepredložil. Podľa § 74 ods. 5 Daňového poriadku, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o dani určenej podľa pomôcok, skúma odvolací orgán dodržanie zákonných podmienok na použitie § 48. Ak odvolací orgán zistí, že tieto zákonné podmienky boli dodržané, odvolaniu nevyhoví a napadnuté rozhodnutie potvrdí. Žalovaný má za to, že nečinnosťou a nesúčinnosťou žalobcu, keď nepredložil doklady k daňovej kontrole, aj keď mal vedomosť o jej začatí a bol opakovane vyzvaný na predloženie

dokladov boli naplnené dôvody na určenie dane podľa pomôcok podľa § 48 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku.

IV. Pojednávanie

25. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný § 9 ods. 1 SSP nariadil pojednávanie podľa § 107 ods. 1 SSP a rozhodol vo veci dňa 19.10.2022.Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné tak, ako boli nimi opísané v ich písomných podaniach. Žalovaný v administratívnom konaní vydal v úvode odôvodnenia rozsudku opísané rozhodnutie, pričom jeho odôvodnenie bolo obdobné ako vyjadrenie k žalobe. K jednotlivým častiam týchto rozhodnutí a k skutočnostiam medzi účastníkmi sporným sa súd detailnejšie vyjadril nižšie v odôvodnení tohto rozsudku.

V. Relevantné právne predpisy

26. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

27. Daňový poriadok v § 3 zakotvuje základné zásady daňového konania. Jednou z týchto zásad je zásada zákonnosti. Podľa tohto ustanovenia pri správe daní postupuje správca dane v konaní o daniach v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chráni záujmy štátu a obcí a dbá pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených na daňovom konaní.

28. Zásada zákonnosti daňového konania vyplýva z ústavného princípu zákonnosti ukladania daní, ktorý je vyjadrený v čl. 59 ods. 2 Ústavy SR. Keďže daňové konanie, pre ktoré je zákonom ustanovené, že účastník konania sa proti určaniu dane správcou dane môže odvolať, končí až vydaním rozhodnutia odvolacieho daňového orgánu, je zásadou zákonnosti viazaný v konaní o odvolaní aj odvolací daňový orgán. Z dikcie ustanovenia upravujúceho zásadu zákonnosti teda vyplýva, že daňové orgány v daňovom konaní nemôžu chrániť len fiškálne záujmy štátu ako prioritné, ale sú súčasne povinné zachovávať práva a oprávnené záujmy daňových subjektov. To znamená, že zásada zákonnosti daňového konania predstavuje významnú garanciu právnej istoty daňových subjektov.

29. Podľa § 3 ods. 2 DP správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

30. Podľa § 30 ods. 1 a ods. 5 DP, správca dane doručuje písomnosť elektronickými prostriedkami. Ak je to účelné a možné, písomnosti doručujú zamestnanci správcu dane (ods. 1). Ak nejde o doručovanie elektronickými prostriedkami, doručuje sa písomnosť na adresu na území členského štátu, ktorú daňový subjekt oznámil správcovi dane; inak sa doručuje písomnosť fyzickej osobe na adresu trvalého pobytu a právnickej osobe na adresu sídla (ďalej len "miesto doručenia"); ustanovenie § 9 ods. 11 tým nie je dotknuté (ods. 5).

31. Podľa § 31 ods. 1 DP, do vlastných rúk sa doručujú písomnosti, o ktorých tak výslovne ustanovuje tento zákon (písm. a/), ak je deň doručenia rozhodujúci pre začiatok plynutia lehoty, ktorej nespĺnenie by pre adresáta mohlo byť spojené s právnou ujmou (písm. b/), ak tak určí správca dane (písm. c/).

32. Podľa § 31 ods. 3 DP, písomnosti, ktoré sú určené do vlastných rúk právnickej osobe, je oprávnená prijímať osoba, ktorá je oprávnená konať v mene právnickej osoby, alebo osoba, ktorá je ňou poverená na prijímanie takýchto písomností. Ak nebola v mieste doručenia osoba oprávnená prijímať písomnosti zastihnutá, upovedomí ju doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť príde doručiť znovu v určený deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte a právnickú osobu o tom vhodným spôsobom vyzrozumie. Ak si nevyzdvihne právnická osoba písomnosť do 15 dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa právnická osoba o uložení nedozvedela.

33. Podľa § 45 ods. 2 písm. d/ DP, kontrolovaný daňový subjekt má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane tieto povinnosti predkladať v priebehu daňovej kontroly záznamy, ktorých vedenie ukladá osobitný predpis, a iné doklady, ktoré preukazujú hospodárske operácie a účtovné prípady, vo forme požadovanej správcom dane, ak ich v tejto požadovanej forme vedie, vrátane evidencie a záznamov, ktorých vedenie bolo správcom dane uložené, a podávať k nim ústne alebo písomné vysvetlenia.

34. Podľa § 46 ods. 9 písm. b/ DP, daňová kontrola je ukončená dňom doručenia oznámenia o určovaní dane podľa pomôcok podľa § 48 ods. 2.

35. Podľa § 48 ods. 1 písm. c/ DP, správca dane zistí základ dane a určí daň podľa pomôcok, ak daňový subjekt neumožní vykonať daňovú kontrolu; to neplatí, ak ide o daňovú kontrolu podľa § 46 ods. 2.

36. Podľa § 48 ods. 2 až ods. 5 DP, správca dane oznámi daňovému subjektu určovanie dane podľa pomôcok, ak nastanú skutočnosti uvedené v odseku 1, pričom dňom začatia určovania dane podľa pomôcok je deň uvedený v oznámení. Určovanie dane podľa pomôcok vykoná správca dane, ktorý doručil daňovému subjektu oznámenie podľa prvej vety. Správca dane je pri určení dane oprávnený použiť pomôcky, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si zaobstará bez súčinnosti s daňovým subjektom. Pomôckami môžu byť najmä listiny, daňové priznania, výpisy z verejných zoznamov, daňové spisy iných daňových subjektov, znalecké posudky, výpovede objasňujúce skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane, správy a vyjadrenia iných správcov dane, štátnych orgánov a obcí, záujmových združení, výpisy z účtov vedených u poskytovateľov platobných služieb a vlastné poznatky správcu dane zo zdaňovania dotknutého daňového subjektu, alebo podobných daňových subjektov. Ak daňový subjekt v priebehu určenia dane správcom dane podľa pomôcok predloží účtovné doklady a iné doklady, správca dane ich môže využiť ako pomôcky. Na prevzatie a vrátenie zapožičaných dokladov sa primerane vzťahuje § 46 ods. 6 a 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/563/20180101.html>>. Pri určení dane podľa pomôcok je správca dane povinný prihliadnuť tiež na zistené okolnosti, z ktorých vyplývajú výhody pre daňový subjekt, aj keď ním neboli uplatnené.

37. Podľa § 49 DP, o určení dane podľa pomôcok správca dane vyhotoví protokol o určení dane podľa pomôcok, ktorý doručí daňovému subjektu spolu s výzvou na vyjadrenie. Na obsah tohto protokolu sa primerane vzťahuje § 47. Súčasťou protokolu o určení dane podľa pomôcok je aj súpis pomôcok, na základe ktorých správca dane určil daň (ods. 1). Daňový subjekt je oprávnený písomne sa vyjadriť len k dodržaniu zákonných podmienok na použitie tohto spôsobu určenia dane a k dodržaniu postupu podľa § 48 ods. 5 najneskôr do 15 pracovných dní odo dňa doručenia výzvy správcu dane na vyjadrenie sa k protokolu o určení dane podľa pomôcok. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (ods. 2). Určenie dane podľa pomôcok je ukončené dňom doručenia protokolu o určení dane podľa pomôcok podľa odseku 1 (ods. 3).

38. Podľa § 8 ods. 1 písm. b/ zákona č. 222/2004 Z. z. dodaním tovaru je dodanie stavby alebo jej časti na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy.

39. Podľa § 9 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. dodaním služby je každé plnenie, ktoré nie je dodaním tovaru podľa § 8, vrátane prevodu práva k nehmotnému majetku vrátane poskytnutia práva k priemyselnému vlastníctvu alebo inému duševnému vlastníctvu.

40. Podľa § 19 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri

dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c) je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi (ods. 1). Daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby (ods. 2).

41. Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

42. Podľa § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané (písm. a/), ním uplatnená z tovarov a služieb, pri ktorých je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 2 až 4, 7 a 9 až 12 (písm. b/), ním uplatnená pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a § 11a (písm. c/), zaplatená správcovi dane v tuzemsku pri dovoze tovaru (písm. d/).

43. Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

VI. Posúdenie vecí správnym súdom

44. Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, Daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu. Dokazovanie vykonáva správca dane, pričom daňový subjekt preukazuje všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania. Daňový subjekt preukazuje aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov, ktoré vedie. Predmetom súdneho prieskumu bolo posúdiť zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 101715653/2019 zo dňa 12.07.2019, ktorým bolo podľa § 74 ods. 5 Daňového poriadku potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 100536018/2019/9104403/Fog zo dňa 28.02.2019, na základe ktorého správca dane podľa § 68 ods. 5 cit. zákona vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 39.025,99 € za zdaňovacie obdobie február 2018.

45. Z ustanovení § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 51 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. vyplývajú hmotnoprávne podmienky, za akých si žalobca môže odpočítať DPH, pričom základnou podmienkou je, aby išlo o tovary alebo služby, ktoré mu boli naozaj dodané konkrétnym platiteľom DPH (t.j. uskutočnenie zdaniteľného plnenia). Na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet DPH. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť (keďže to zákon neustanovuje) ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani za dobromyseľnosti platiteľa. Naopak, zákonodarca požaduje (pre ľahkú zneužiteľnosť), aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré pre nárok na odpočet stanovil. Úlohou správcu dane pri posudzovaní opodstatnenosti uplatnených nárokov na odpočítanie DPH je vychádzať nielen z daňových dokladov predložených platiteľom, ale aj zo zistení, či pri predložených dokladoch neabsentuje materiálny podklad. Nie je však jeho povinnosťou zisťovať, od ktorého iného dodávateľa žalobca tovar v skutočnosti prevzal, alebo akým spôsobom tento získal, pokiaľ skutkové zistenia spochybňujú žalobcovo tvrdenie o tom, že predmetný tovar alebo služba mu boli dodané ním uvádzanou spoločnosťou. V prípade, ak zdaniteľné plnenie podľa faktúry nie je uskutočnené dodávateľom na nej uvedeným, potom len formálna existencia faktúry, ako aj preukazovanie zaplatenia týchto súm pokladničnými dokladmi, nie sú bez ďalšieho predpokladom pre odpočítanie dane v zmysle zákona č. 222/2004 Z.z. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/17/2011 zo dňa 23.2.2012 v spojení s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 24/2013 zo dňa 17.1.2013). Správny súd poukazuje aj na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžf/108/2014 zo dňa 29.09.2016, sp. zn. 8Sžf/22/2014, 8Sžf/23/2014 a 8Sžf/24/2014 zo dňa 17.09.2015, sp. zn. 3Sžf/125/2013 zo dňa 25.11.2014, podľa ktorých uskutočňovanie zdaniteľných plnení je ekonomickou činnosťou plne pod kontrolou daňového subjektu.

46. Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil podstatné skutkové okolnosti a to: správca dane začal voči žalobcovi daňovú kontrolu DPH za zdaňovacie obdobie február 2018 a zaslal mu Oznámenie o daňovej kontrole zo dňa 15.05.2018. Písomnosť sa z adresy sídla spoločnosti Rostovská 7097/22, Bratislava vrátila na Daňový úrad Bratislava dňa 21.05.2018 nedoručená, s poznámkou doručovateľa „adresát je neznámy“. Žalobca v stanovenej lehote 8 dní odo dňa doručenia oznámenia daňové a účtovné doklady zamestnancom správcu dane v stanovenej lehote nepredložil. Oznámenie o začatí kontroly č. 100952678/2018, ktoré sa vrátilo z adresy sídla spoločnosti Rostovská 7097/22 Bratislava s poznámkou doručovateľa „adresát je neznámy“ bolo v kópii odovzdané do rúk konateľovi žalobcu páňovi Ing. Štefanovi Gulasovi, ktorý ani dodatočne relevantné doklady nepredložil. Ďalej je potrebné uviesť, že v administratívnom spise sa nachádzajú doklady preukazujúce tú skutočnosť, že správca dane zasielal žalobcovi bezúspešne opakovane výzvy na predloženie dokladov a to na jeho adresu sídla (napr. výzva zo dňa 21.06.2018 a výzva zo dňa 24.07.2018). Výzva na predloženie dokladov zo dňa 27.07.2018 bola síce prevzatá konateľom dňa 18.08.2018, tento však žiadne doklady správcovi dane opakovane nepredložil. Na základe týchto preukázaných skutočností zaslal správca dane žalobcovi o určovaní dane podľa pomôcok, ktoré bolo žalobcovi riadne doručené dňa 02.11.2018.

47. Podľa správneho súdu žalobca nedôvodne namietal postup žalovaného pri zisťovaní skutkového stavu pri nezaobstaraní si niektorých pomôcok. Tu žalobca vytykal správcovi dane, že nevypočul žalobcových obchodných partnerov, resp. nevykonal u nich napr. miestne zisťovanie a teda protokol bol vydaný predčasne. Tu správny súd musí poznamenať, že pri určovaní dane podľa pomôcok nedochádza k preverovaniu alebo zisťovaniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, ale k samotnému určeniu dane podľa pomôcok. Takýto postup je dôsledkom nesplnenia si povinností daňovníka v zákonom určenom rozsahu a zákonom určených lehotách. Správca dane nie je povinný o pomôckach, ktoré má k dispozícii, informovať daňový subjekt, určuje daň podľa pomôcok bez súčinnosti daňového subjektu. Zákonodarca v § 48 DP zveruje do právomoci správcu dane zistiť základ dane a určiť daň podľa pomôcok v stanovených prípadoch po tom, čo správca dane oznámi daňovému subjektu určovanie dane podľa pomôcok, pričom dňom začatia určovania dane podľa pomôcok je deň uvedený v oznámení. Je na správnej úvahe správcu dane určenie použitia pomôcok, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si zaobstará bez súčinnosti s daňovým subjektom (rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžf/21/2015 zo dňa 26.8.2016, sp. zn. 8Sžf/5/2012 zo dňa 14.12.2016). Daňová kontrola podľa dokladov (dokladová kontrola) má prednosť pred určením dane podľa pomôcok. Uvedené podčiarkuje aj povaha inštitútu určenia dane podľa pomôcok, ktorý je potrebné chápať ako osobitný sankčný prostriedok postihujúci daňové subjekty, ku ktorého využitiu má správca dane pristúpiť iba v zákonom predpokladaných prípadoch. Podľa názoru správneho súdu správca dane a žalovaný postupovali pri určení dane podľa pomôcok v súlade s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR a Súdneho dvora EÚ (rozhodnutia citované vyššie). Dôvodom určenia dane podľa pomôcok bola skutočnosť, že žalobca neumožnil správcovi dane vykonať daňovú kontrolu (pričom nejde o výnimku stanovenú v § 46 ods. 2 DP) tým, že nepreberal písomnosti (oznámenie o daňovej kontrole, výzvy na predloženie dokladov) na adrese uvedenej v obchodnom registri a správcovi dane nepredložil doklady potrebné na vykonanie dokladovej daňovej kontroly. Správny súd dospel k záveru, že postup správcu dane pri doručovaní písomností žalobcovi na adresu sídla zapísanú v obchodnom registri je správny a v súlade s § 30 a § 31 DP. Správca dane svojím konaním vyčerpal všetky prostriedky, ktoré mu zákon priznáva za účelom preverenia relevantnej adresy žalobcu na doručovanie - overil výpis z obchodného registra žalobcu, register finančnej správy a vykonal miestne zisťovanie na adrese sídla žalobcu zapísanej v obchodnom registri.

48. V danom prípade však Protokol o určení dane podľa pomôcok aj rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov obsahujú zdokumentovanie prechodu z procesu dokladovej daňovej kontroly do procesu určovania dane podľa pomôcok. Dokladová daňová kontrola bola ukončená doručením oznámenia o určení dane podľa pomôcok v zmysle § 46 ods. 9 písm. b/ DP, preto nasledovalo štádium určovania dane podľa pomôcok, v rámci ktorého už správca dane rozhoduje bez spolupráce s daňovým subjektom a ním prípadne predložené doklady a dôkazy vyhodnocuje len ako pomôcky (§ 48 ods. 4 DP). Správca dane v predmetnej veci postupoval v súlade s § 48 ods. 4 DP, preto z uvedeného dôvodu nebolo porušené právo žalobcu. Daňový poriadok neumožňuje vrátiť proces určovania dane podľa pomôcok do riadnej (dokladovej) daňovej kontroly po tom, čo daňový subjekt dodatočne v rámci určovania dane podľa pomôcok predloží účtovné doklady na posúdenie správnosti určenia dane. Zo zákona nevyplýva pre správcu dane v takýchto prípadoch vyhľadávať za daňový subjekt dôkazy v jeho prospech, kedy dôkazná povinnosť bola na žalobcovi, ak si uplatnil právo na odpočet DPH. Žalobca

mal vzhľadom na horeuvedené skutočnosti preukázateľnú vedomosť o začatí daňovej kontroly ešte od júna 2018. Pre správny súd bolo v danej časti rozhodujúce, že postup správcu dane bol plne súladný s Daňovým poriadkom. Nebolo možné súhlasiť so žalobcom ani v tej časti, kde tvrdil, že nebola splnená podmienka na začatie určenia dane podľa pomôcok, pretože žalobca oznámil správcovi dane kontaktnú adresu na doručovanie písomní, t.j. adresu konateľa žalobcu na ulici Hany Meličkovej č. 15/A, 841 05 Bratislava, kde si Ing. Gulas okrem jedného prípadu poštu preberal. Tu správny súd uvádza, že napriek uvedenému konateľ žalobcu správcovi dane žiadne dôkazy nepredložil a je evidentné, že mal dostatok času na predloženie dôkazov aj počas procesu určovania dane podľa pomôcok, výzvu pritom prevzal 18.08.2018. Žalobca takto porušil celý rad svojich zákonných povinností voči správcovi dane a v neposlednom rade si nespĺnil ani svoju oznamovaciu povinnosť uviesť riadne a včas kontaktnú adresu na preberanie zásielok, pretože kontaktnú adresu nahlásil až dňa 22.08.2018.

49. V prípade námietky, ktorá sa týkala postupu správcu dane, kedy nemal prihliadnuť na doklady, ktoré žalobca predložil v rámci prerokovania pripomienok k protokolu o určení dane podľa pomôcok - správny súd uvádza, že v danom smere neidentifikoval nezákonný postup žalovaného a odvolávanie sa žalobcu na dobrú vieru a Usmernenie v znení dodatku č. 1 z 13.02.2013 a dodatku č. 2 zo dňa 28.06.2013 považoval za obsahovo všeobecnú námietku. Predovšetkým treba uviesť, že na túto námietku reagoval aj správca dane a žalovaný v napadnutých rozhodnutiach a to v niekoľkých aspektoch. Žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vyjadril k predloženým dokladom vo vyrubovacom konaní, kde zhodnotil ich formálny charakter s tým, že nemali vplyv na výsledok určenia dane pomôckami. Malo ísť o listiny, ktoré obsahujú údaje, ale nepreukazujú obsahovo uvedené skutočnosti. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí zaoberal aj relevanciou Usmernenia z hľadiska legality a oficiality so záverom, že správca dane evidentne nekonal v protiklade s ním, keďže sa relevanciou predložených dokladov aj zaoberal. Z pohľadu správneho súdu bolo rozhodujúce, že postup žalovaného bol jednoznačne v zákonom vymedzenom rámci (§ 49 ods. 2 Daňového poriadku). Ak by na základe žalobcom predložených formálnych dôkazov správca dane pristúpil k rozsiahlemu dokazovaniu za účelom preverovania ich materiálneho obsahu, poprel by tým inštitút určenia dane podľa pomôcok, pri aplikácii ktorého, ako už správny súd uviedol, dochádza k prechodu z procesu dokladovej daňovej kontroly do procesu určovania dane podľa pomôcok. Pritom ustanovenie § 48 ods. 4 Daňového poriadku dáva správcovi dane možnosť, nie povinnosť využiť ako pomôcky účtovné, resp. iné doklady, ktoré predložil daňový subjekt. Pre správny súd bolo ďalej rozhodujúce, že správca dane sa s danou otázkou vysporiadal zákonne udržateľným spôsobom a dôvody, ktoré uvádzal v napadnutých rozhodnutiach nevykazovali arbitrárny postup. Z námietky, ktorá sa týkala zaujatosti žalovaného správny súd nevedel ustáliť konkrétne dôvody, na základe ktorých by bolo možné vyvodiť pomer k veci zamestnanca daňového orgánu, resp. jeho pomer k žalobcovi ako účastníkovi daňového konania a uvedené nebolo možné vyvodiť ani z cit. dvoch formulácií, kde podľa žalobcu bola zrejma antipatia. Záverom správny súd konštatuje, že žalovaný ako aj správca dane sa v rozhodnutiach vyrovnali so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v odvolaní žalobcu, podrobne rozobrali skutkový stav, ktorý správne právne vyhodnotili. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správcu dane, je vecne správne, a preto žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 SSP zamietol.

50. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 168 v spojení s §175 ods. 1 SSP, avšak vo veci úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil, ide o orgán štátnej správy a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

51. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi,

opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).